

KOLEBAĆ (1) *vb impf*

kolebać, [cholebać].

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

praes 1 sg kolebię. ◇ [3 sg cholebie.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Kołysać, chwiać; vacillare Calep; agitare, iactare, movere Cn: Vacillo – Kolifzę, kolebię, chwieię. Calep 1098a.

[cholebać co: y gwiazdy z niebá popádály ná ziemię/ thák iáko więc Figowe drzewo opuścza fwe figi niezrzále/ gdy ie wielki wiátr cholebie [cum a vento magno movetur] Leop Apoc 6/13 (Linde)].

Synonimy: chlustać, chwiać, chybać, kołysać, opalać, ruszać, trząść, utrząsać.

Formacja współrzenna: cholebać się.

MM